

Cançó d'amor i de guerra

DILLUNS, 11.06.18 – 19.00 h
Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts
Tardes al Palau

Marta Mathéu, Francina
Roger Padullés, Eloi
Joan Garcia Gomà, avi
Castellet
Laura Escudé, Catrina
Ricard Sabata, Baldiri
Ezequiel Casamada, Horaci
Dani Codina, Ferran
Ferran Frauca, mestre Andreu
/ recitaire

Polifònica de Puig-reig
(Josep Maria Conangla i
Emmanuel Niubò, directors)
**Simfònica de Coblà i Corda
de Catalunya**
**Francesca Masclans i David
Cuspinera**, direcció d'escena
Francesc Cassú, direcció
musical

Rafael Martínez Valls (1868-1946)
Cançó d'amor i de guerra

I

Acte primer

Preludi acte primer
Escena I – Eloi i cor de forjadors
Escena II – Francina i cor de noies
Escena III – Francina i Eloi
Escena IV – Horaci i cor de noies
Escena V – Catrina i Baldiri
Escena VI – Avi Castellet i cor
Escena VII – Cor
Final acte primer

II

Acte segon

Preludi acte segon
Escena I – Cor
Escena II – Avi Castellet
Escena III – Francina i Eloi
Escena IV – Recitaire
Escena V – Francina i cor de noies
Escena VI – Avi Castellet i cor
Escena VII – Catrina i Baldiri
Escena VIII – Eloi i soldats
Final

Durada aproximada del concert: 120 minuts aproximadament pausa inclosa

«Tranquil, pel cel immòbil,
lleu passa un vol de núvols.
Amplés ombres benignes
que emparen la duresa
d'un lànguid desesper.
S'ajunten, es confonen,
ara es perden i en neixen
d'altres de nous, i passen.
I només una llàgrima
entela aquest cel lúcid
d'uns ulls sempre expectants.
Núvols, llàgrimes, besos!
En el desert dels dies,
fràgil recés, records.»

Narcís Comadira,
Records

El 16 d'abril de 1926, en una Catalunya sota la dictadura de Primo de Rivera i la Mancomunitat de Catalunya dissolta un any abans, el Teatre Nou de Barcelona veié la creació de *Cançó d'amor i de guerra*. La gènesi de l'obra no estigué exempta de polèmica i fou motiu d'una reunió extraordinària entre el governador Milans del Bosch i els autors del text, que n'acabaren canviant el títol original —*Els soldats de l'ideal*— pel que avui tots coneixem.

El més sorprenent del cas és que un text on les paraules “revolució” i “república” sonen amb tanta freqüència veïés la llum pública amb tanta facilitat, tenint en compte la fragilitat creixent dels suports al règim dictatorial i, fins i tot, de la monarquia d'Alfons XIII, que, sense haver-la legitimat oficialment, hi vivia en plena connivència.

En un sentit més ampli, la sarsuela en català vivia un moment d'auge sota l'influx de la Renaixença, que havia aconseguit, especialment en l'àmbit del teatre amb la figura d'Àngel Guimerà, situar el català al mapa cultural gràcies a obres de qualitat i d'arrel popular que connectaven amb el públic de la darrerïa del segle XIX i els primers decennis del segle XX mitjançant un llenguatge i temàtiques influïts pel naturalisme francès. Els elements típics de la sarsuela en tant que gènere en fan un vehicle ideal per a aquesta popularització, puix que els seus components formals estan profundament arrelats en la tradició operística, ja no només decimonònica sinó en la del gènere mixt nascut el 1643 amb *L'incoronazione di Poppea* de Claudio Monteverdi i l'aparició de l'òpera veneciana. Si bé els elements hi són més esquemàtics, hi podem reconèixer amb facilitat l'alternança de trames amoroses principals i secundàries, les unes de caràcter heroic i les altres de to marcadament còmic.

Així, en el marc imponent del Pirineu i amb el rerefons de la Gran Guerra, els amors de la Francina i l'Eloi, i de la Catrina i en Baldiri —de to molt més lleuger—, amb les seves tribulacions grans i petites recorren als temes intemporals del deure, l'honor i l'amor, i són tan responsables com la mateixa partitura de Martínez Valls, efectista i mesurada a parts iguals, de l'èxit original de l'obra, així com del seu èxit i popularitat posteriors, que n'han fet l'obra més representada del repertori líric en català.

Cal apuntar, per desgràcia, que el nostre coneixement de la producció lírica en català és limitat, i més encara si sortim dels àmbits acadèmics. Potser un dia, si tot hi acompanya, les resonàncies heroïques d'aquesta partitura sonaran amb més força encara embolcallades per altres textos i partitures que avui resten, per desgràcia, encara muts.

Òscar Bonany i Capdeferro, contratenor

La Simfònica de Coblà i Corda de
Catalunya compta amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

I LA PROPERA TEMPORADA 2018-2019...

TARDES AL PALAU

DIJOUS 18.10.18, 19 h. Petit Palau
Coblà Sant Jordi-Ciutat de
Barcelona
—Ricard Viladesau, 100 anys
[Concert extraordinari]

DILLUNS 21.01.19, 19 h
Coblà Marinada

DIMECRES 27.02.19, 19 h. Petit Palau
Coblà Sant Jordi-Ciutat de
Barcelona
—Joan Lluís Moraleda, 75 anys
[Concert extraordinari]

DILLUNS 11.03.19, 19 h
La Locomotora Negra

DILLUNS 01.04.19, 19 h
Coblà Sant Jordi-Ciutat de
Barcelona
—Les estrenes al Palau

DIMECRES 05.06.19, 19 h
Banda Municipal de Barcelona

DIMECRES 19.06.19, 19 h
Terra Endins

Abona't a Tardes al Palau per 72 euros
Concerts extraordinaris: 15 euros/concert (preus especials per a abonats al cicle)
Preus especials en abonaments i entrades per a menors de 35 anys